

Uitgestelde en gespreide taxatie van meerwaarde op goodwill (bis)

Auteur(s): Stefaan Van Crombrugge

Editie: 1403 p. 9

Publicatiedatum: 22 oktober 2014

Uitgestelde en gespreide taxatie van meerwaarde op goodwill (bis)

In de vorige editie van deze nieuwsbrief is aan de hand van de rechtspraak een bijzonder toepassingsprobleem behandeld van het stelsel van uitgestelde en gespreide taxatie van meerwaarden op goodwill die door de belastingplichtige vroeger werd overgenomen en die werd afgeschreven (art. 47 WIB 1992); ([Fisc., nr. 1402, p. 8](#)). Even ter herinnering. Een belastingplichtige heeft van een derde cliënteel overgenomen. Hij heeft die cliënteel als goodwill op zijn balans gebracht en heeft er afschrijvingen op geboekt. Later verkoopt hij zijn zaak met meerwaarde. Heeft die meerwaarde dan nog betrekking op de oorspronkelijk aangeschafte cliënteel, zodat zij in aanmerking komt voor gespreide taxatie, of heeft zij, al was het gedeeltelijk, betrekking op nieuw en zelf opgebouwde cliënteel, zodat zij daar niet voor in aanmerking komt? Wij hebben in onze vorige bijdrage de mening verdedigd dat dit een feitenkwestie is.

Zopas werd ons het bestaan signaleerd van een recente Voorafgaande beslissing over deze problematiek (Voorafgaande beslissing nr. 2014.046 van 10 juni 2014, www.fisconetplus.be). Daaruit blijkt dat de Dienst voor voorafgaande beslissingen in deze materie vrij soepel oordeelt.

Een natuurlijk persoon had in 2008 een burgerlijke vennootschap met de vorm van een BVBA opgericht en had kort daarna zijn eenmanszaak, met inbegrip van goodwill, daaraan overgedragen in het kader van een quasi-inbreng. Wat de activiteit was, blijkt niet uit de beslissing. In 2014 verkoopt de BVBA haar handelsfonds aan een andere vennootschap. Op dat ogenblik is de in 2008 overgenomen goodwill ongeveer voor de helft afgeschreven. In haar aanvraag tot voorafgaande beslissing gaat de BVBA ervan uit dat minstens 85 procent van de verkoopprijs voor de overdracht van het immaterieel vast actief in 2014, kan worden geacht betrekking te hebben op de overdracht van cliënteel die in 2008 middels de quasi-inbreng was verworven.

Zonder veel omhaal aanvaardt de Dienst voor voorafgaande beslissingen deze analyse van de feiten. Rekening houdend met het feit dat er behoudens de cliënteel nog enkele andere elementen deel uitmaken van het overgedragen immaterieel vast actief, die een blijvende waarde vertegenwoordigen, zoals de vestiging van het kantoor, kan worden geoordeeld dat de inschatting van het aandeel van de verkoopprijs voor de overdracht van het immaterieel vast actief in 2014, dat betrekking heeft op de destijds in 2008 verworven goodwill, in de gegeven omstandigheden aanvaardbaar is.

De Dienst beslist dan ook dat, mits tijdige wederbelegging van een bedrag van 85 procent van de verkoopwaarde van het in 2014 overgedragen immaterieel vast actief, de gerealiseerde meerwaarde, zijnde voormelde verkoopwaarde verminderd met de eventuele vervreemdingskosten minus de aanschaffingswaarde van de in 2008 verworven goodwill verminderd met de voorheen aangenomen afschrijvingen, in aanmerking komt voor de toepassing van het stelsel van de gespreide taxatie overeenkomstig artikel 47 WIB 1992.

Deze voorafgaande beslissing, waarin wel zeer weinig feiten worden weergegeven, bevestigt de conclusie van onze vorige bijdrage. Het komt erop aan de Administratie, in casu de Dienst voor voorafgaande beslissingen, te overtuigen dat de oorspronkelijk overgenomen goodwill in de feiten nog aanwezig is en de meerwaarde heeft opgeleverd. Klaarblijkelijk doet de Dienst voor voorafgaande beslissingen daar niet heel moeilijk over.